

Det ærede Medlem sluttede med at sige, at han ønskede, at man skulde have en retfærdig Fordeling af Byrderne, og fjøede saa til, at vi skal have en Nedsættelse — det ærede Medlem Hr. Steen ryster paa Hovedet, men saaledes sagde det ærede Medlem —, at vi burde have en Nedsættelse af det Provenu, som var foreslaaet. Vi kan hurtigt blive enige om, at vi skal have en retfærdig Fordeling af Byrderne, og jeg tror ogsaa at turde sige, at den højtærede Trafikminister ved Fremsættelsen af dette Lovforslag har gjort alt, hvad han kunde, og Udvalget, som har arbejdet forud for ham, har ligeledes lagt Hovederne i Blød saa godt, som det kunde, for netop at komme til et Resultat, hvorved man kunde faa en saa retfærdig Fordeling af Byrderne som vel muligt. Men jeg vil understrege det, som er den røde Traad gennem hele dette Lovforslag, at faa et Ækvivalent for de Vejudgifter, som paaføres Samfundet ved en stadig stærkere tiltagende Automobiltrafik, og med det dobbelte Formaal: paa den ene Side at faa disse Udgifter dækket og paa den anden Side at faa Midler til at istandsætte Vejene, saaledes at man derved kan imødekomme de Krav, som herom rejses fra Motorkørernes Side, og som er berettigede, fordi vi er gaaet ind i Landevejenes Aarhundrede.

N. P. Nielsen: I den højtærede Minister for offentlige Arbejders Udtalelser til mig i Anledning af de Bemærkninger, jeg har gjort til Lovforslaget, er der egentlig ikke megen Anledning til at komme ind paa en Debat, idet jeg har forstaaet det saaledes, at Ministeren har udtalt, hvad han i øvrigt ogsaa kan være berettiget til, at med Hensyn til det, der kan være os imellem, i alt Fald paa en Række væsentlige Punkter, er det jo meget muligt, at vi ved Forhandlinger i Udvalget — hvor de ogsaa egner sig mest til Forhandling — kan mødes og imødekomme hinanden. Med Hensyn til dette, at jeg ikke var nogen Tilhænger af Benzinafgiften, vil jeg ogsaa sige, at det ærede Medlem Hr. Hedelund for saa vidt har Ret i sin Betegnelse af min Stilling: Ikke nogen absolut Modstander, men nærmest en Tivler. Det maa gerne siges — og det erkender jeg gerne —, og jeg kan jo saa meget bedre gøre det, som den højtærede Minister jo ogsaa i sine Udtalelser alligevel lod ane, at han ogsaa var en Tivler. Han erkendte, at hvis han var blevet siddende i det Udvalg, som har haft med disse Forslag at gøre, saa vilde han ganske afgjort ogsaa

have underskrevet Flertalsbetænkningen, der fraraadede at indføre Benzinafgiften. Jeg er naturligvis endnu ikke af disse Forhandlinger her blevet overbevist, og heller ikke de Bemærkninger, som Ministeren har gjort til Lovforslaget, finder jeg overbevisende. Jeg har naturligvis bemærket, at det ærede Medlem Hr. Hedelund har været i Sverige og der har set en hel Del, og maaske kan vi i det kommende Udvalg faa en nærmere Beskrivelse af den Sverigesrejse og alt, hvad man der har set, og saa er det jo muligt, at vi andre ogsaa kunde blive overbevist. Men det foreligger jo ikke endnu.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Gummiavgiften synes jeg heller ikke, at den højtærede Minister var saa stærk. Man maa ogsaa erkende, at der ikke er fremkommet noget særligt om, at man her skulde have en særdeles retfærdig Afgiftsform, der er i alt Fald ingen Tvivl om, at den vil kunne komme til at virke i høj Grad uretfærdigt. Men det kan vi ogsaa tale om i det kommende Udvalg, maaske vi paa anden Maade kan faa Erstatning for de Penge, som efter Lovforslaget skal tages paa Gummien.

Med Hensyn til Forøgelsen af Afgiften havde jeg nogen Betænkelighed, som jeg vedblivende har. Min principielle Betænkelighed her er den Forøgelse af Skatterne, som det jo trods alt er paa et Tidspunkt, der, som jeg tidligere sagde, ikke synes at være det rigtige. Jeg ved meget godt, at der er en Forskel mellem Udgifterne til Vejarbejder, og det Beløb, som Motorafgiften nu indbringer. Men skal vi være helt retfærdige overfor de motorkørende, maa vi dog ogsaa være klare over, at en hel Række af de Udgifter, som vi har rundt omkring i Kommunerne, i København, paa Frederiksberg, i en Række Købstadkommuner og ogsaa efterhaanden i en Række Kommuner af mere eller mindre bymæssig Karakter, gaar til Vejarbejder, som man naturligvis kan sige i nogen Grad er en Følge af Automobilfærdselens Udvikling, men som naturligvis ogsaa imødekommer en hel Række kommunale Interesser, saaledes at vi i Kommunerne naturligt ogsaa faar forøgede Indtægter deraf paa den ene eller anden Maade, ved forøget Beskatning af Ejendommene, ved forøget Tilflytning af bedre Skatteydere; og noget saadant kan man jo ikke se bort fra. Hvor stor denne Margen er, det er ikke let at opgøre. Jeg vil dog mene — hvad jeg ogsaa har sagt tidligere —, at Udvik-